

بی همان

بی همان

هر مردی تنها می‌میرد

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران [سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران] نشریه
۱۳۹۷

۰۲۰-۰۰۰-۰۰۰-۰۰۰

ایرانیان - ۱۹۷۶

۱۱۰۵. چنانچه اینجا دلیل این میله را باشد
که اینجا همه اینها را در یک جا جمع کرده ایم.

۱۹۷۶

۰۲۰-۰۰۰-۰۰۰-۰۰۰

سخن نویسنده

خطوط کلی رخدادهای این کتاب برمبنای پرونده‌های گشتاپو از فعالیت‌های غیرقانونی زوجی کارگر از اهالی برلین در سال‌های ۱۹۴۰ تا ۱۹۴۲ شکل گرفته است، تنها خطوط کلی – رمان قواعد خود را دارد و نمی‌تواند دنباله‌رو صرف واقعیت باشد. نویسنده نیز به همین خاطر از کند و کاو در جزئیات زندگی شخصی این زوج خودداری کرده، چرا که باید از نگاه خود، تصویرشان می‌کرد. پس این دو نیز همچون دیگر شخصیت‌ها ساخته و پرداخته‌ی تخييل نویسنده هستند با این حال، نویسنده به «حقیقت درونی» روایت، وفادار بوده، حتی اگر برخی جزئیات کاملاً با واقعیت همخوانی نداشته باشند.

برلین، ۲۶ آکتبر ۱۹۴۶. ه. ف.

۱

خبر بد

افا کلوگه^۱ نامه‌رسان، آرام آرام از پله‌های ساختمان شماره‌ی ۵۵ در خیابان یاپلونسکی بالا می‌رود. خستگی راه به کنار، آن چه بالارفتن از این پله‌ها را برایش سخت‌تر از همیشه کرده، فکر رساندن نامه‌ای است که در کیف دارد؛ از آن نامه‌هایی است، که هیچ دلش نمی‌خواهد به مقصد برساند، و همین حالا، دو طبقه بالاتر، باید آن را به کوانگل‌ها تحویل دهد.

اول باید در همان طبقه روزنامه‌ی حزبی پرزیکه‌ها را به دستشان برساند. پرزیکه، صاحب منصب حزبی و از این جور چیزهای است، خلاصه توی حزب برای خودش کارهایی است - هر چند افا کلوگه از وقتی در اداره‌ی پست کار می‌کند، خود به خود عضو حزب هم شده، هنوز از عنوان‌های رسمی سر در نمی‌آورد و آن‌ها را با هم اشتباه می‌گیرد. هرچه باشد از آن‌هایی است که باید جلوشان «هایل هیتلر!» بگوید و مراقب باشد هر حرفی از دهانش بیرون نمیرد. البته همه جا اوضاع همین است، این روزها آدمی که افا کلوگه بتواند حرف دلش را با او بزند، کم پیدا می‌شود. او اصلاً اهل سیاست نیست، فقط زن است و مثل هر زنی فکر می‌کند، آدم